

US WWII FIGHTER 1:48 SCALE PLASTIC KIT

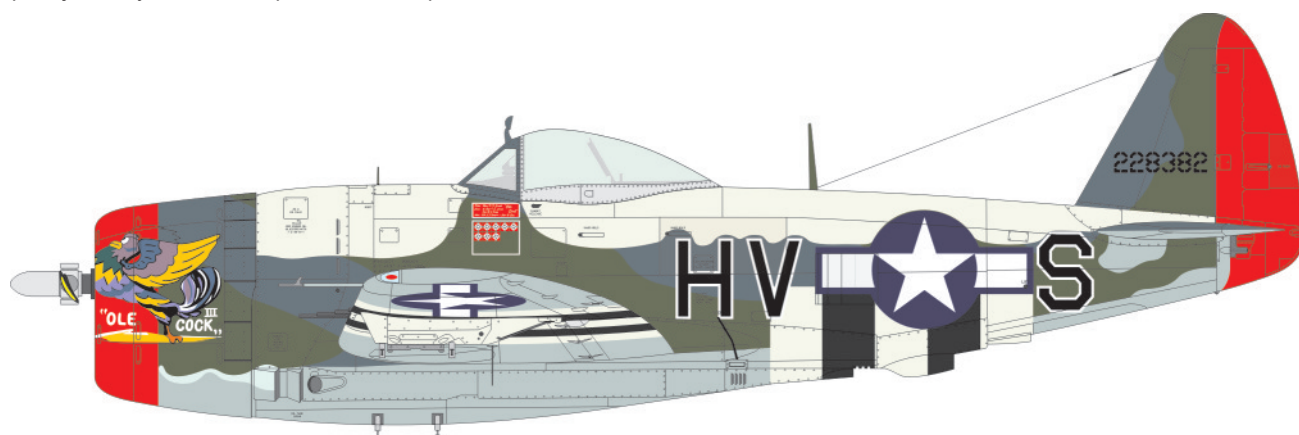
eduard

intro

In June 1940, the United States Army Air Corps (USAAC) issued a requirement for a new light fighter design. Among those manufacturers to respond was the Republic Aviation Corporation of Farmingdale, New York. This company was a successor to the Seversky Aircraft Corporation. Republic's chief designer, Alexander Kartveli, born in Georgia in the Soviet Union, moved to the States, as did his former chief, Alexander Seversky. One of Kartveli's designs was the P-35 fighter, accepted and used by the USAAC, and other countries. In 1939, Republic signed a contract to manufacture another fighter, the P-43 Lancer. The performance of the P-43 was not good enough to compare with contemporary European fighters, notably the Bf 109E and Spitfire. In the meantime, Kartveli finished the design of a brand new fighter under the company designation AP-10. It was powered by the Allison V-1710 inline engine. The USAAC gave it the designation XP-47 and XP-47A, but due to poor performance, no further development was planned. This led Kartveli to install the most powerful engine available at the time, the Pratt & Whitney R-2800 Double Wasp. He designed an efficient supercharging duct system using an innovative method. He designed the supercharging system first, and then built up the fuselage around it. The XP-47B prototype was significantly bigger than all fighters built up to that time. Twice as heavy as contemporary fighters, its powerful engine nevertheless enabled the aircraft to reach a speed of 633 km/h shortly after its maiden flight on May 6, 1941. The total of 171 P-47Bs was built, the first example leaving the production line in March 1942. The first frontline unit to accept the fighter, the 59th Fighter Group, obtained their aircraft no sooner than June. The new fighter was christened the 'Thunderbolt'. The P-47C was produced from September 1942. A total of 602 examples were manufactured and had a slightly longer nose and an underbelly external fuel tank could be installed. The latter change permitted units based in England to fly deeper into occupied Europe. The P-47D was similar to its predecessor, but many changes were introduced on the production line. The D-15 was the first Thunderbolt with underwing pylons. As such, two bombs could be added to the eight 0.50 guns, improving the combat value of the aircraft. The most obvious change was related to the canopy and rear fuselage. From Block D-25, the old canopy was replaced with a new bubble all-round vision type, with a corresponding cut down of the rear fuselage decking. The older Thunderbolts are known as Razorbacks and the newer types as Bubbletop. The Thunderbolt's performance increased with more powerful versions of the engine installed and with the use of advanced propellers. The final versions were equipped with a dorsal fin to improve stability. The final D version was the D-40. A total of 12,062 P-47Ds were built, making it the most produced American fighter. The production of the 'hot rod' P-47M with airbrakes in the wings followed. But only 130 P-47Ms were manufactured, all of them delivered to the 56th Fighter Group. The last version that entered series production was the P-47N. A new wing with a bigger wingspan and redesigned wingtips was used. The P-47Ns were exclusively used in the Pacific Theatre of Operations and served as a long range escort fighter to protect B-29 Superfortresses on their routes from the Marianas to Japan. Plans to fly them in Europe were halted by the final defeat of Nazi Germany.

úvodem

V červnu 1940 zadalo United States Army Air Corps (USAAC) požadavky na konstrukci nového lehkého stíhacího letounu. Mezi příjemci specifikací byla také společnost Republic Aviation Corporation sídlící ve Farmingdale ve státě New York. Firma byla faktickým pokračovatelem společnosti Seversky Aircraft Corporation. Hlavní konstruktér Republicu, původem Gruzínek Alexander Kartveli, jenž pocházel stejně jako dřívější šéf společnosti Alexander Seversky, ze země Sovětského svazu, již dříve zkonstruoval letoun P-35. V roce 1939 získal Republic též kontrakt na omezenou výrobu dalšího stíhacího typu, P-43 Lancer. Tento stroj však nedosahoval kvalit jeho evropských konkurentů, zejména pak Bf 109E a Spitfiru. Mezitím již Kartveli zkonstruoval novou stíhačku pod továrním označením AP-10. Poháněl ji řadový motor Allison V-1710. Tento typ USAAC označilo XP-47, resp. XP-47A, avšak pro nedostatečné výkony byl odmítnut. Kartveli se tedy rozhodl použít tehdy nejvýkonnější motor Pratt & Whitney R-2800 Double Wasp. K efektivnímu využití výkonu vymyslel dobře fungující systém využívající výfukových plynů pro přepřehování motoru. Nejprve zkonstruoval tento systém a až poté okolo něj trup letounu. Prototyp stíhačky XP-47B byl znatelně větší než všechny dosud používané stíhačky. Přestože byl dvakrát těžší, než jeho soupeřníci, výkonný motor mu již krátce po zalétání, které proběhlo 6. května 1941, umožnil dosáhnout maximální rychlosti 663 km/h. První z celkem 171 P-47B opustil montážní závod společnosti Republic v březnu 1942, ale 59th Fighter Group dostala první exempláře až v červnu. Nový stroj obdržel bojové jméno Thunderbolt. Počínaje zářím 1942 začala výroba verze P-47C. Postaveno bylo 602 kusů a od P-47B se lišil mírně prodlouženou příď a možnost nést přídatnou palivovou nádrž. Druhá jmenovaná úprava umožnila létat hlouběji nad okupovanou Evropou. Verze P-47D se od svého předchůdce příliš neodlišovala. V průběhu její výroby však došlo k mnoha změnám v konstrukci. Od bloku D-15 přibýly na křídlo dva závěsníky pro pumy a doplnily tak palivovou sílu osmi púlpalcových kulometů. Nejviditelnější byla úprava tvaru překrytí kabiny a hřbetu trupu. Od výrobního bloku P-47D-25 byl snížen trup za kokpitem a kokpit dostal kapkovitý překryt. Starší stroje se nazývaly Razorback, novější pak Bubbletop. Výkony letounů se postupně zvyšovaly, došlo k zástavbám výkonnějších verzí motoru, osazovaly se modernější vrtule. Poslední výrobní bloky také dostaly hřbetní kýlovou plochu, která pomáhala řešit problémy se stabilitou. Produkce verze D se zastavila s výrobním blokem D-40-RA. Montážní linky opustilo celkem 12 062 P-47D. Tím se stala nejpočetnější verzí amerického stíhacího letounu, který byl kdy vyroben. Následovala výroba vysoce výkonné verze P-47M s aerodynamickými brzdami v křídle, ale nakonec vzniklo pouze 130 kusů dodaných výhradně k 56th Fighter Group. Poslední sériově vyráběnou verzí byla P-47N. Letoun dostal přestavěné křídlo se zvětšeným rozpětím a od P-47D se dosti lišil. Letouny této verze byly dodávány výhradně na pacifické bojiště, kde sloužily zejména jako dálkový doprovod pro bombardéry B-29 Superfortress mířící nad cíle v Japonsku. Plány vyzbrojit „eNky“ také evropské jednotky ukončila bezpodmínečná kapitulace Německa.

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započítím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS * INSTR. SYMBOLS * INSTRUKTION SINNBILDEN * SYMBOLES * 記号の説明

OPTIONAL
VOLBA

BEND
OHNOUT

OPEN HOLE
VYVRTAT OTVOR

SYMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽ

REMOVE
ODŘÍZNOUT

REVERSE SIDE
OTOČIT

APPLY EDUARD MASK
AND PAINT
POUŽIT EDUARD MASK
NABARVIT

PARTS

DÍLY

TEILE

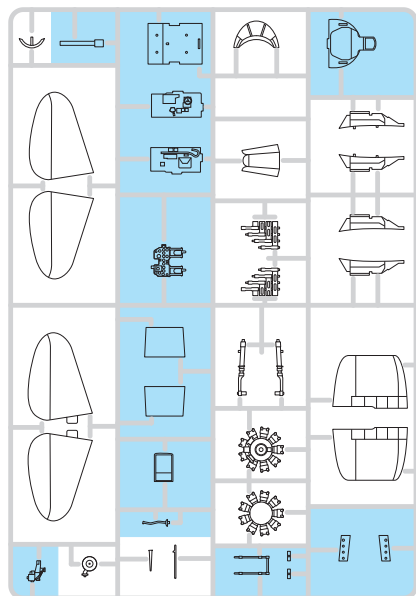
PIÈCES

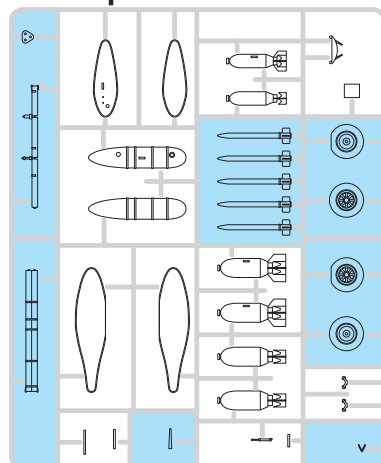
部品

PLASTIC PARTS

C>

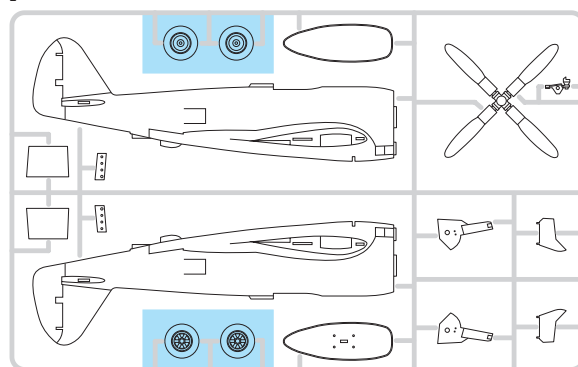
D> 2 pcs.

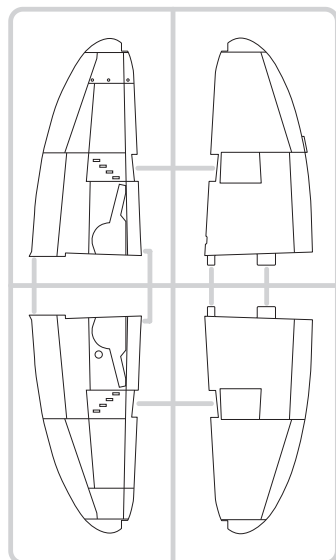
E>

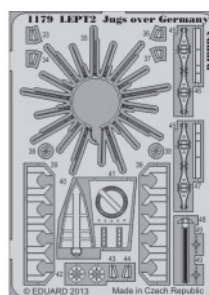
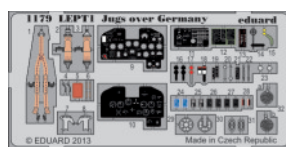
F>

G>

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

eduard

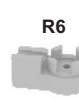
MASK

eduard
BRASSIN

RP - f

R1
2 pcs.R2
2 pcs.

R3

R4
4 pcs.R5
4 pcs.

R6

R7

R8

R9

R10

R11

R12

R13

R14

R15

R16
2 pcs.

R17

R18

R19

R20

R21

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

BARVY

FARBEN

PEINTURE

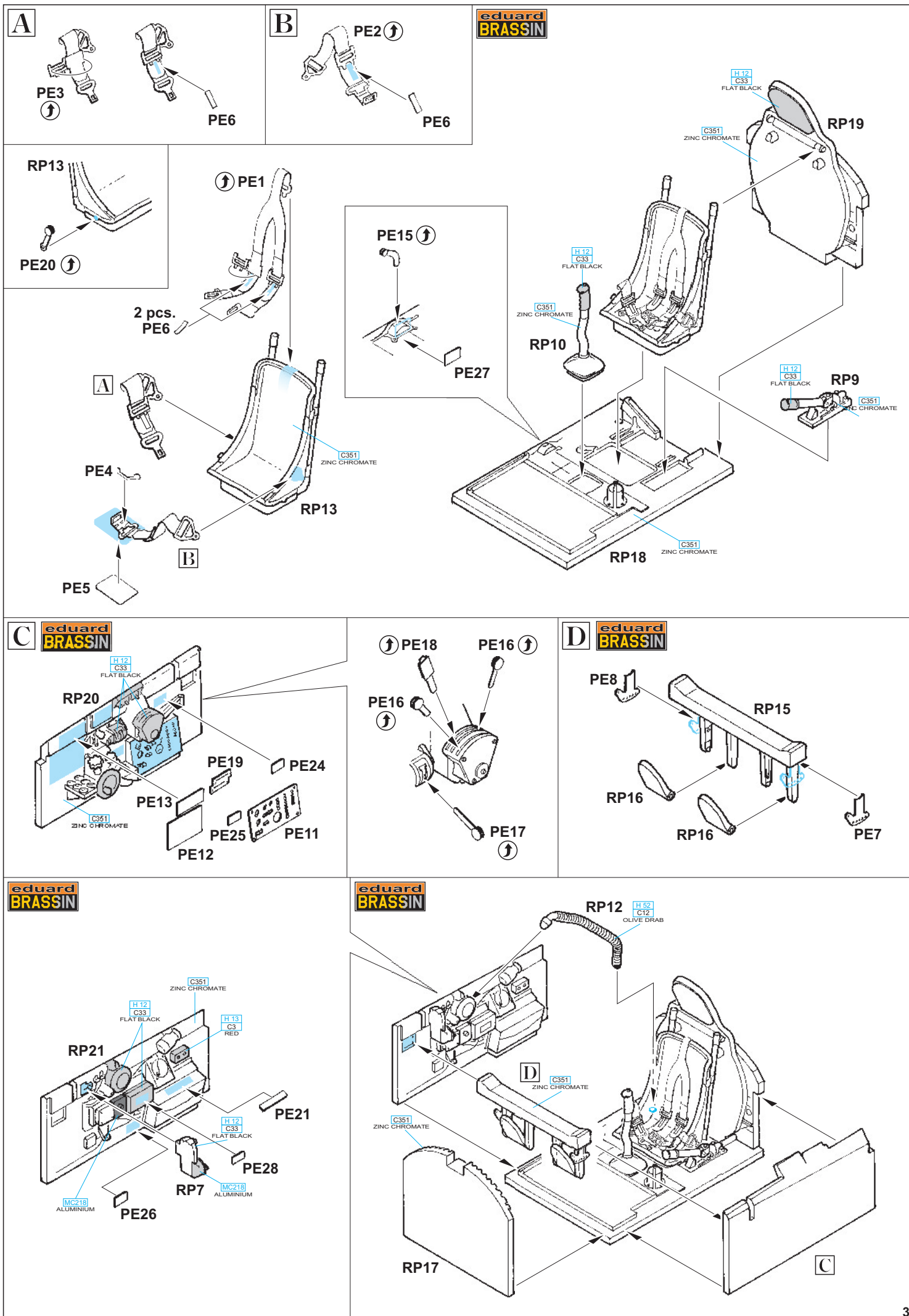

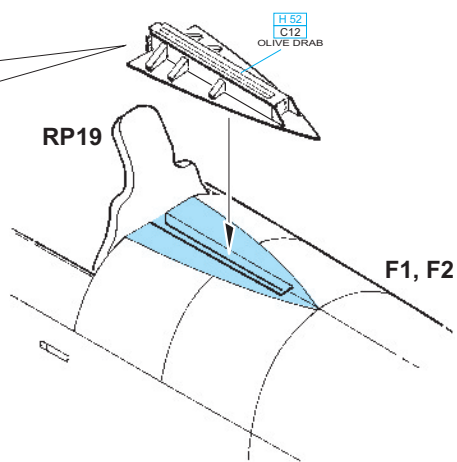
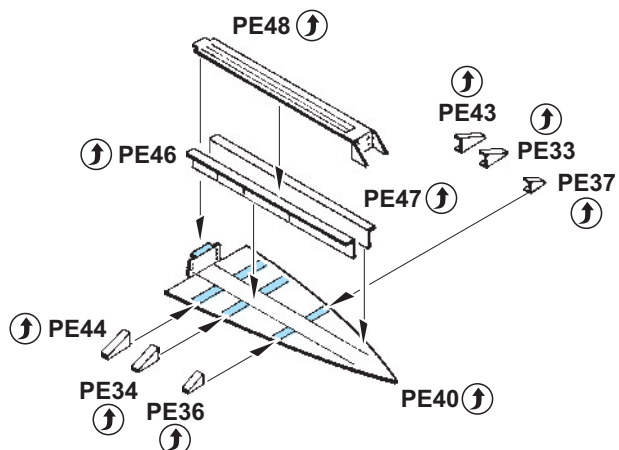
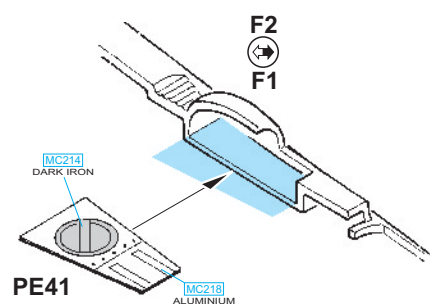
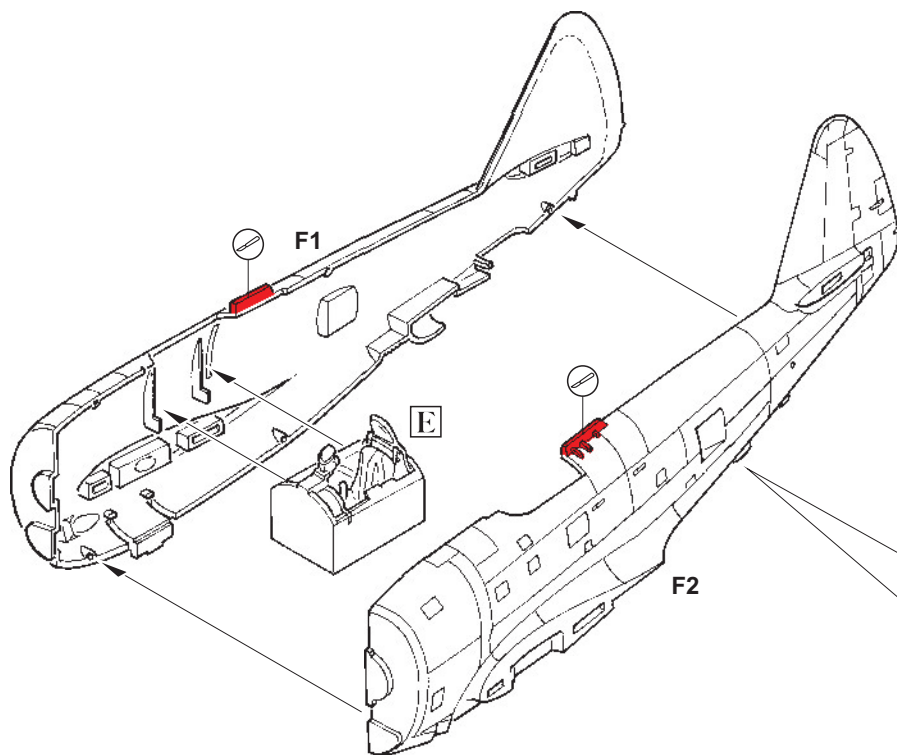
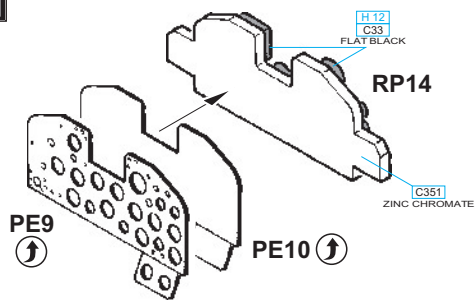
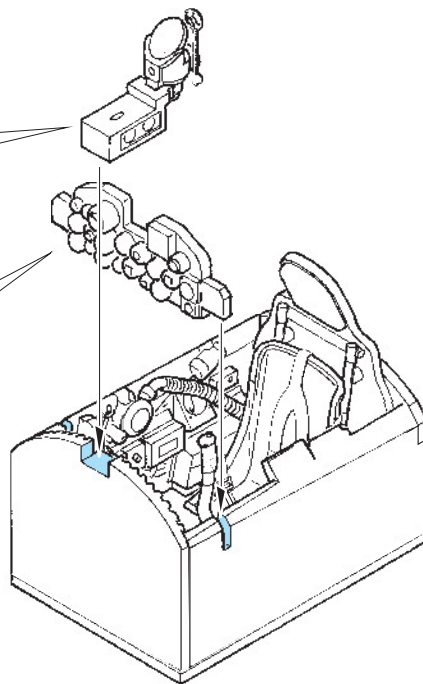
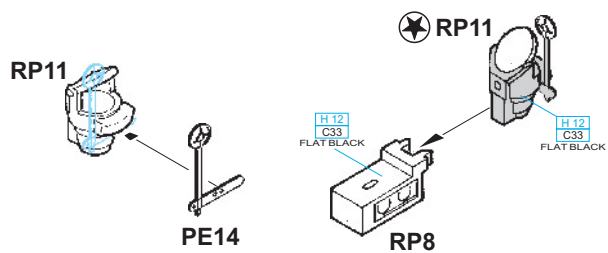
色

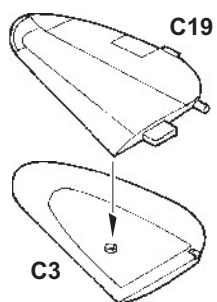
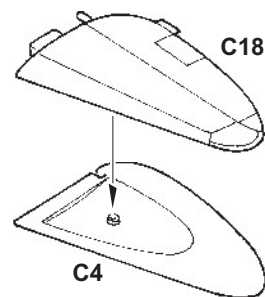
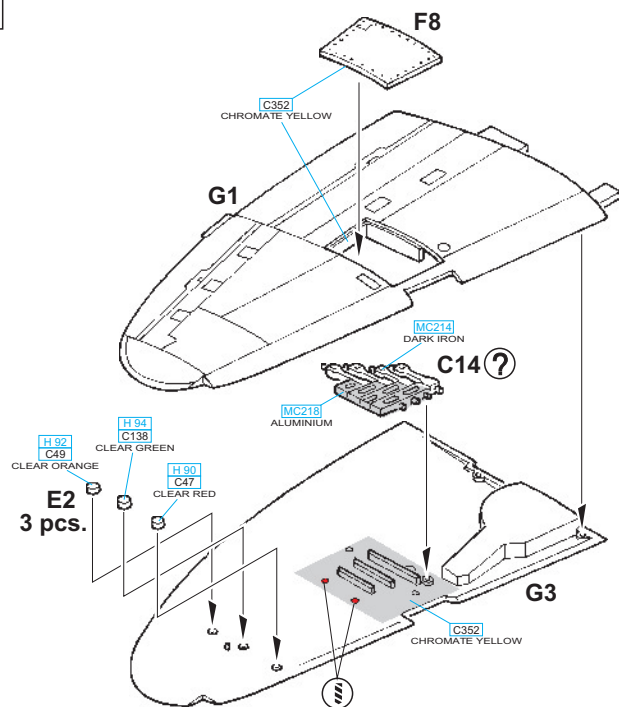
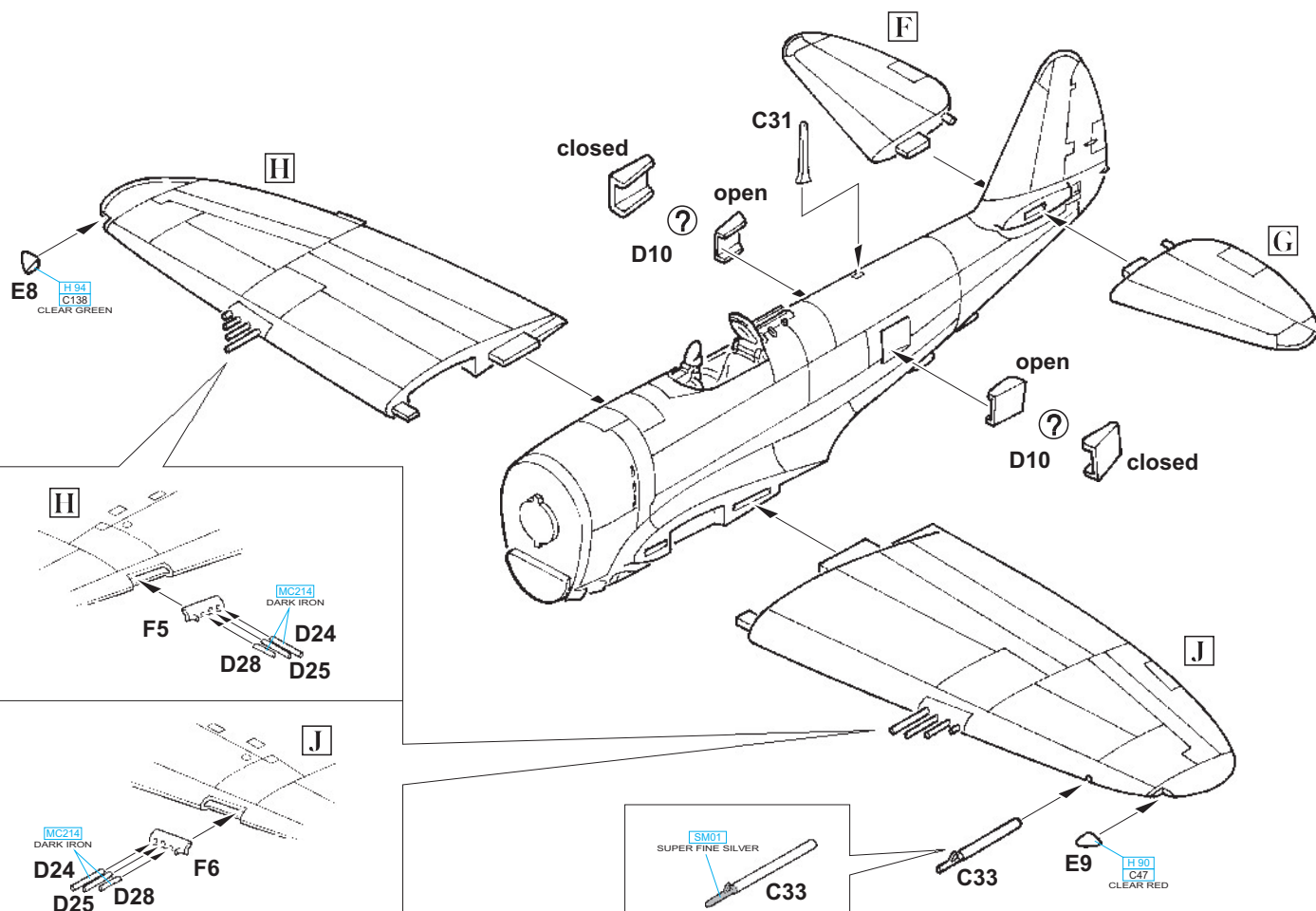
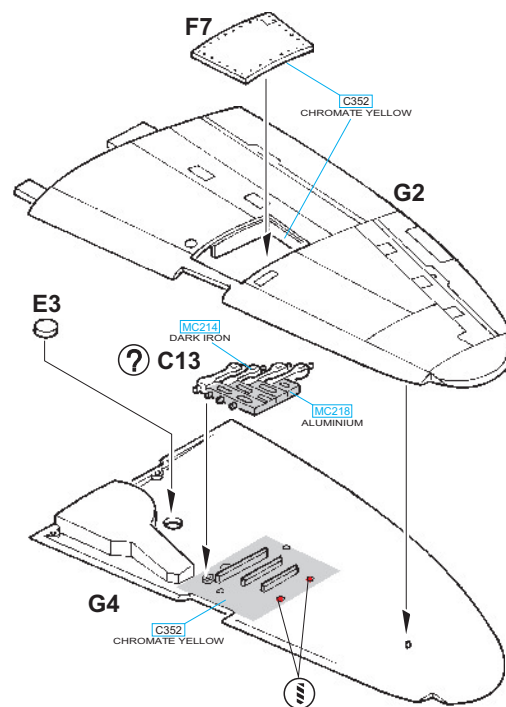
GSI Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H 4	C4	YELLOW
H 12	C33	FLAT BLACK
H 13	C3	RED
H 27	C44	TAN
H 52	C38	OLIVE DRAB
H 56	C72	INTERMEDIATE BLUE
H 77	C137	TIRE BLACK

AQUEOUS	Mr.COLOR	
H 90	C47	CLEAR RED
H 92	C49	CLEAR ORANGE
H 94	C138	CLEAR GREEN
H 316	C316	WHITE
H 324	C324	LIGHT GRAY
	C351	ZINC CHROMATE
	C352	CHROMATE YELLOW
	C361	MEDIUM SEA GRAY

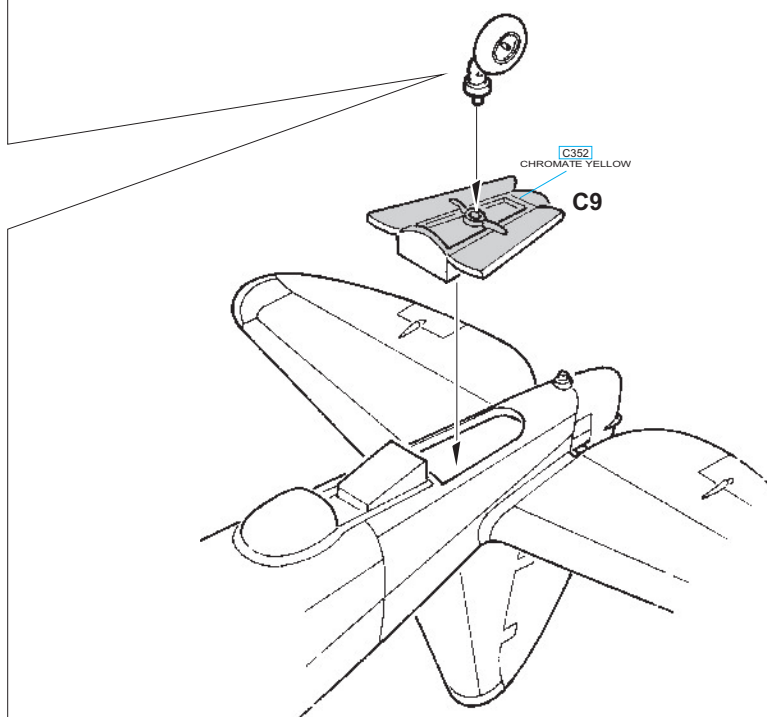
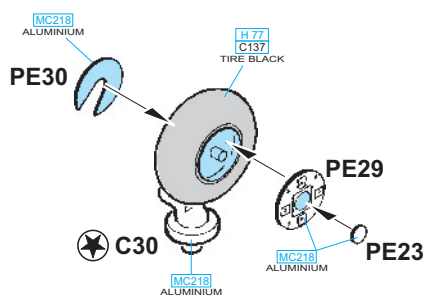
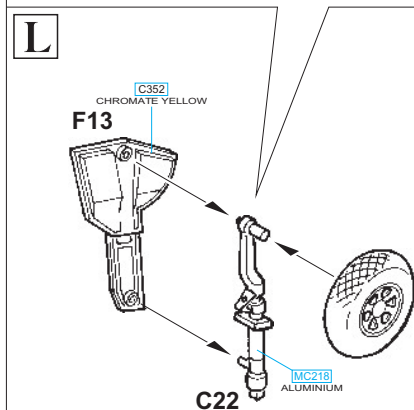
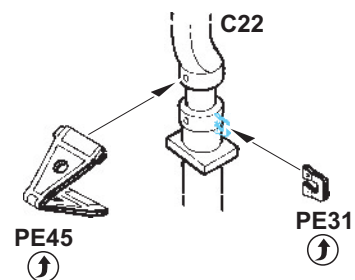
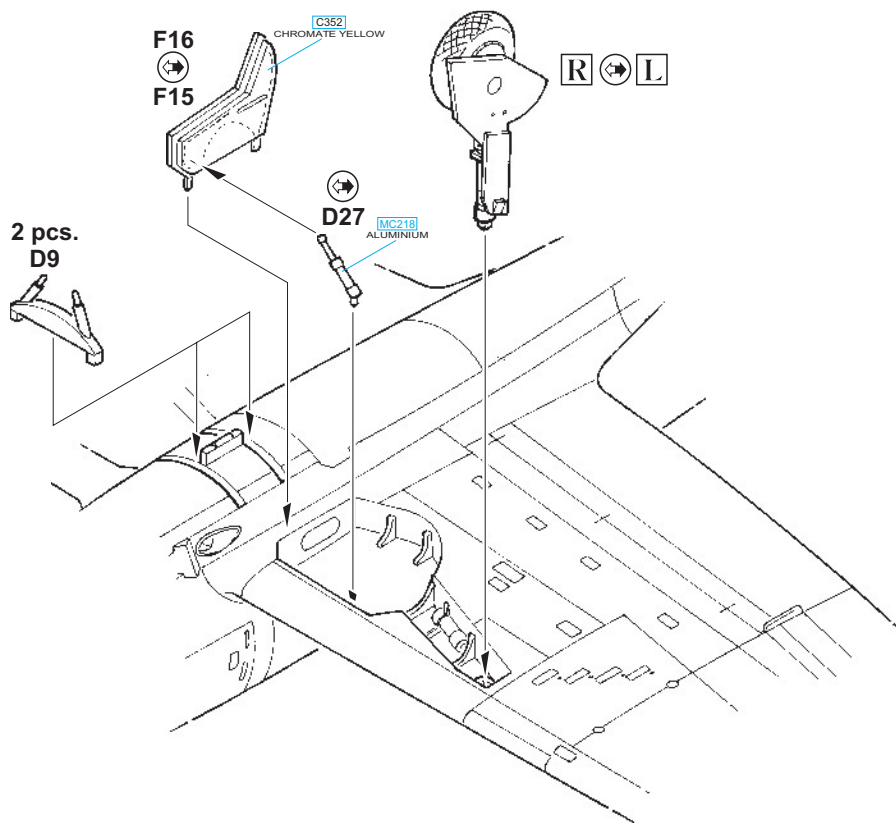
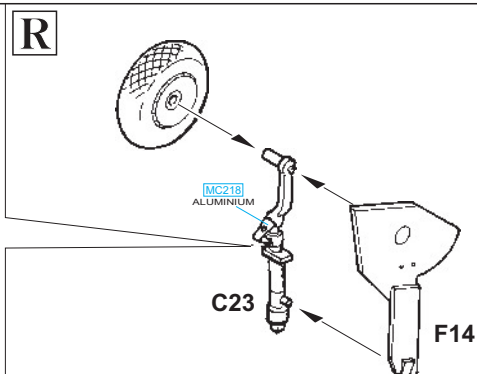
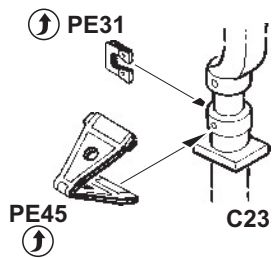
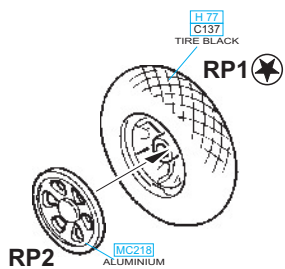
AQUEOUS	Mr.COLOR	
	C362	OCEAN GRAY
	C363	DARK GREEN
Mr.METAL COLOR		
	MC214	DARK IRON
	MC218	ALUMINIUM
Mr.COLOR SUPER METALLIC		
	SM01	SUPER FINE SILVER

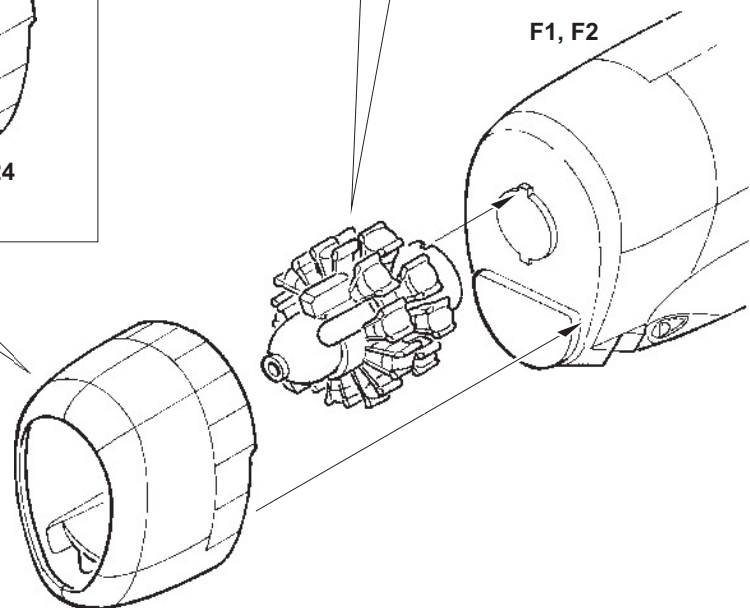
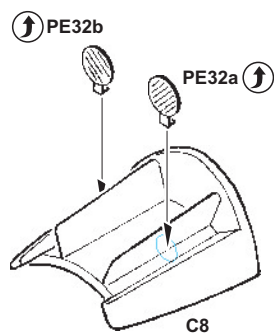
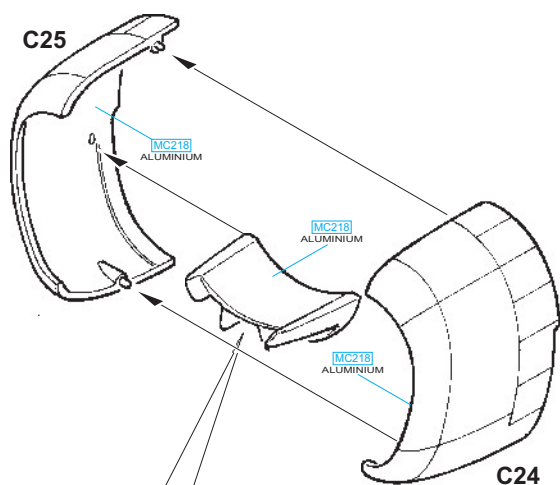
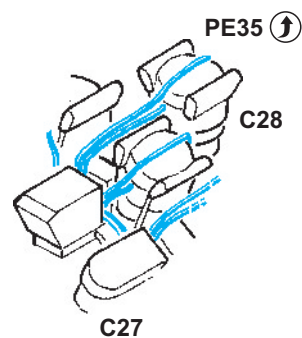
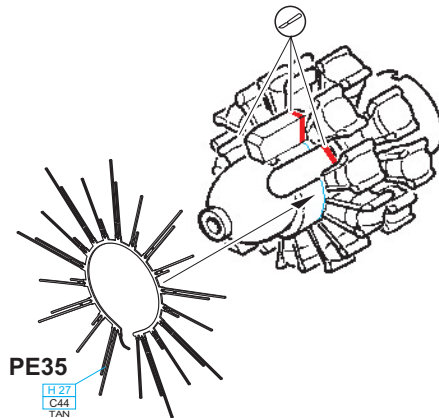
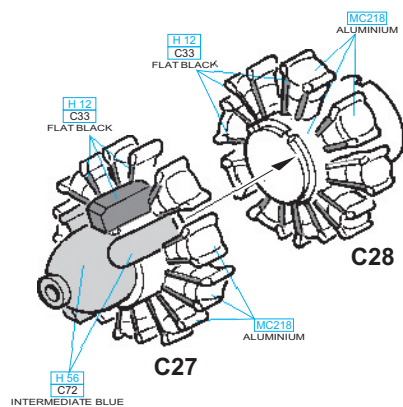

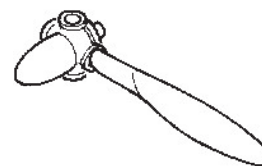
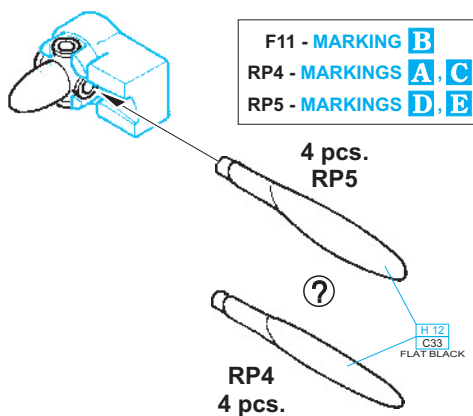
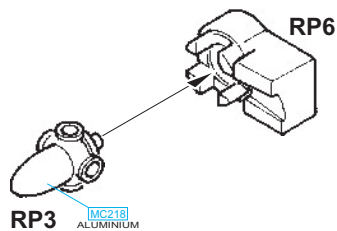
F**G****H****J**

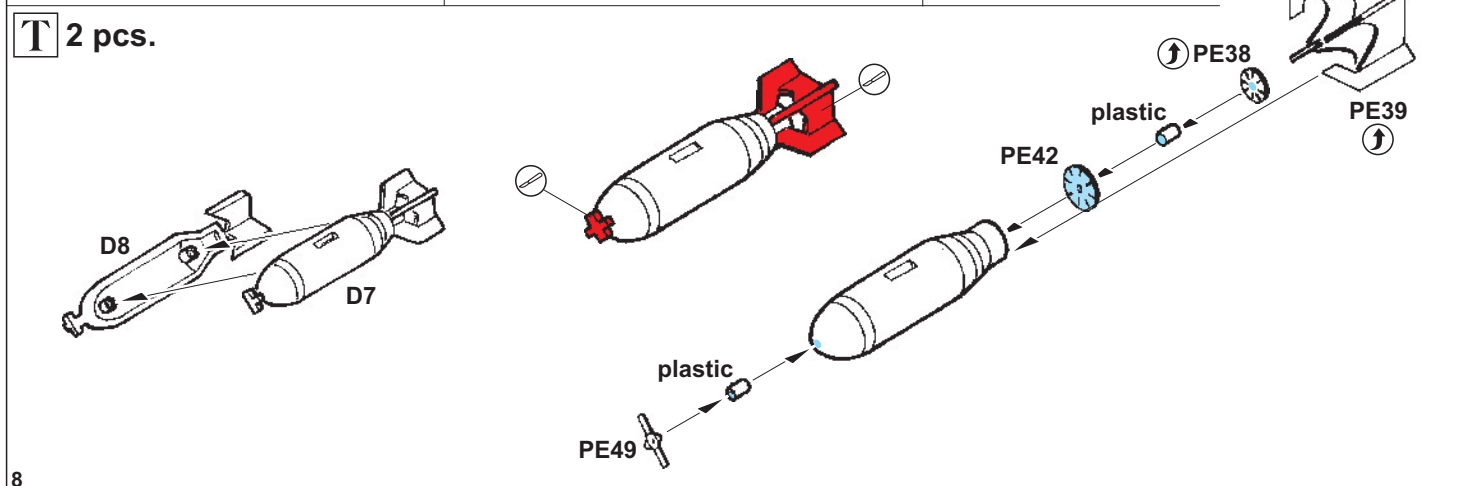
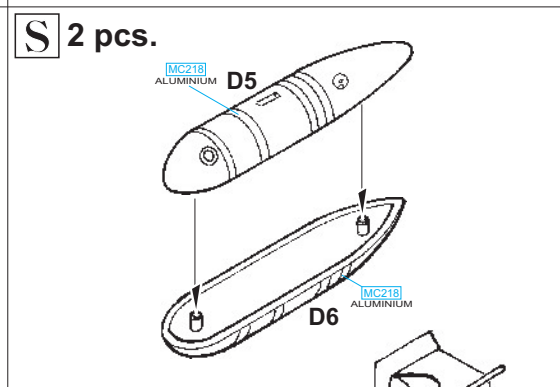
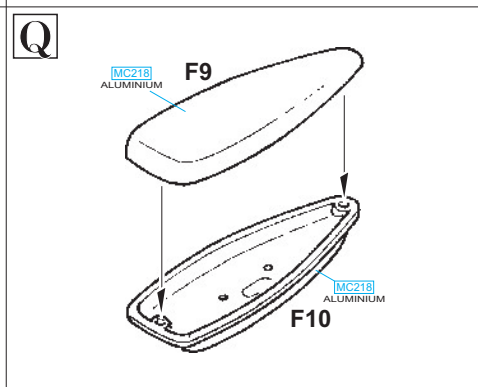
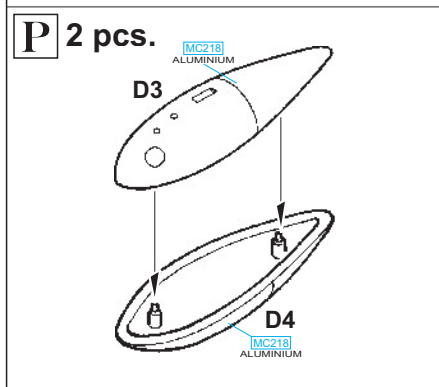
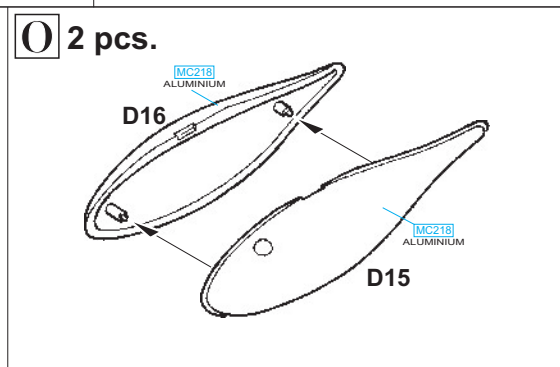
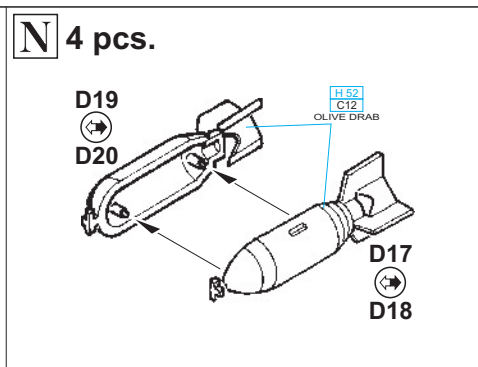
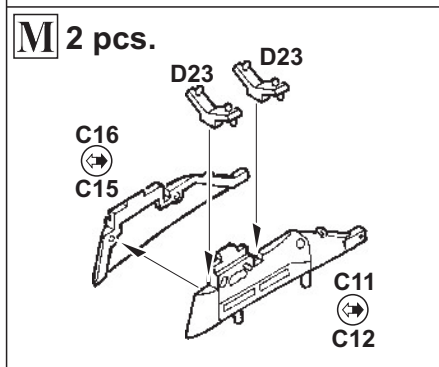
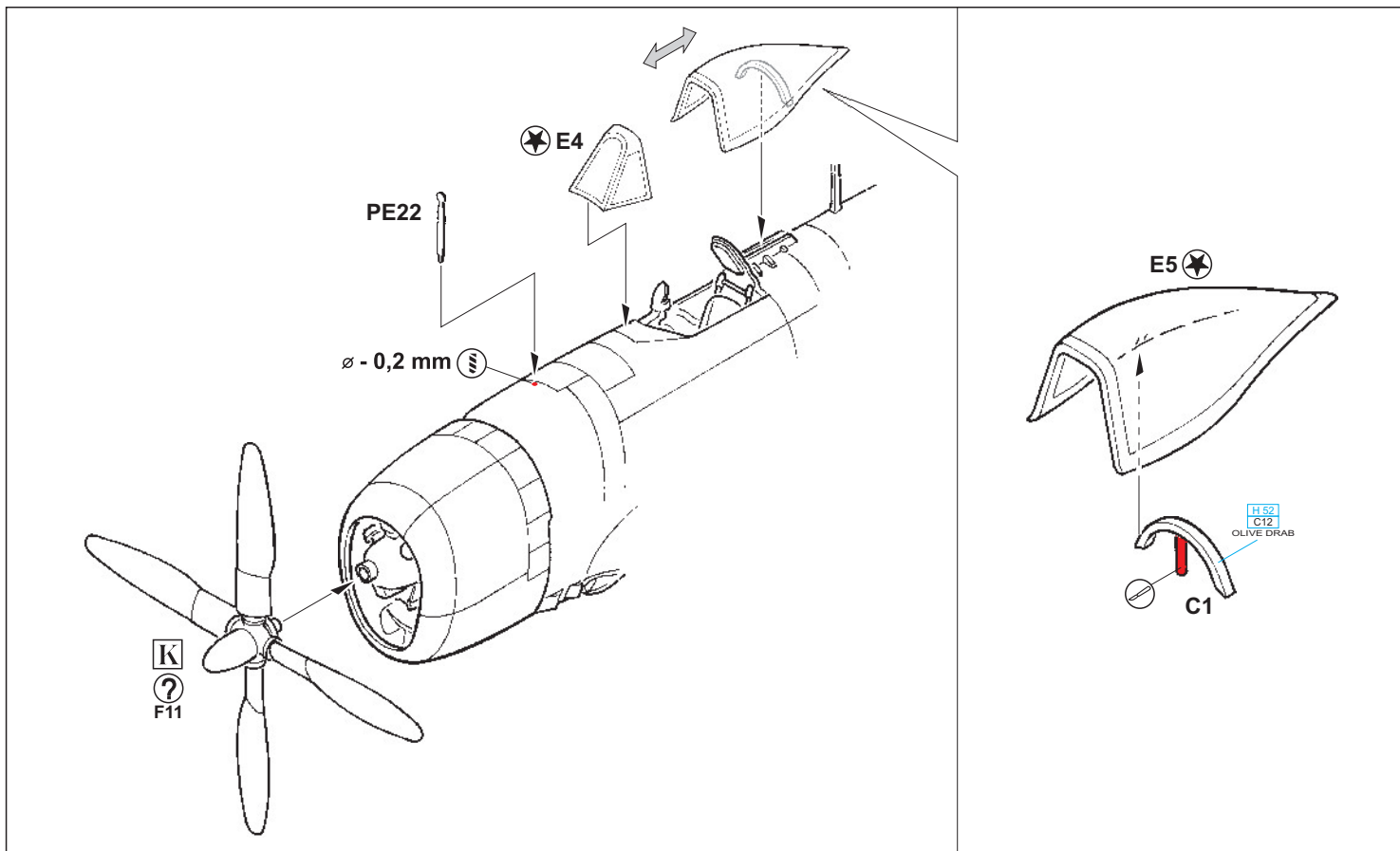
eduard
BRASSIN 2 pcs.

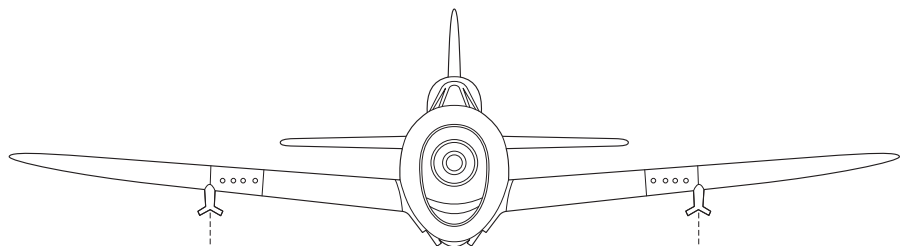
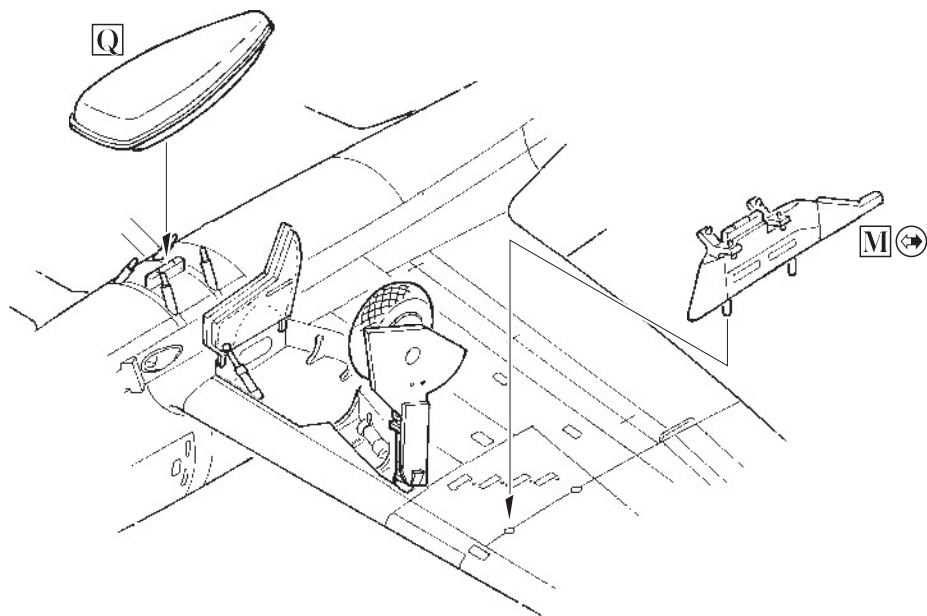

**DO NOT GLUE!
NELEPIT**

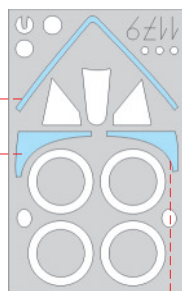
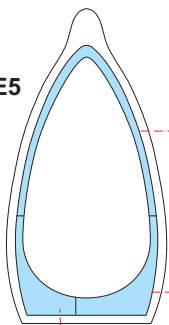

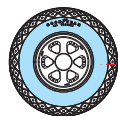
1000lb bomb	N	○	○	○
150 gal tank	O	○		○
75 gal tank	P	○	○	○
200 gal tank	Q		○	
108 gal tank	S	○	○	○
500lb bomb	T	○	○	○

eduard
MASK

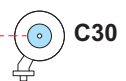
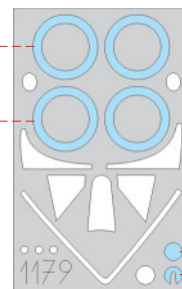
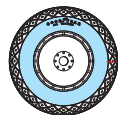
E5

2 pcs.
RP1+ RP2

RP1+ RP2
2 pcs.

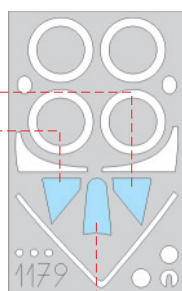
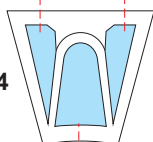

C30

C30

E4

E2
3 pcs.

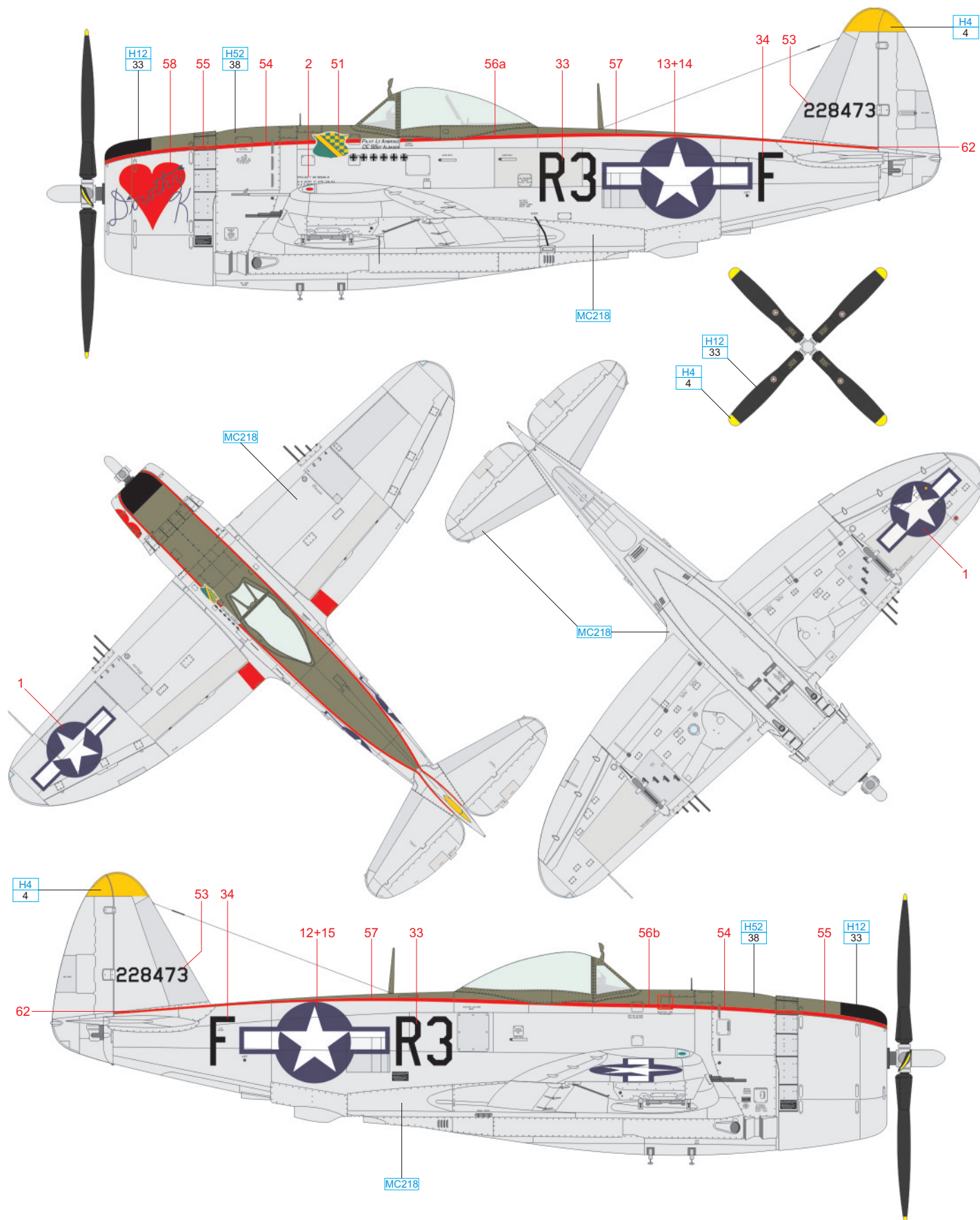
RP11

E3

A P-47D-28-RA, Lt. Talmadge Ambrose, 410th FS, 373rd FG, letiště Venlo, Nizozemí, březen 1945

Talmadge L. Ambrose se po vycviku ve Státech připojil k 410th FS v době, kdy se přemísťovala z Velké Británie do kontinentální Evropy. Do konce války stačil odlétat 84 misí, přičemž mu bylo uznáno 11 zničených letounů ve vzduchu i na zemi, devět z nich má uznány jako potvrzené. Nejvýznamnějšího úspěchu dosáhl 8. dubna 1945 nad Hannoverem, kdy nárokoval vítězství nad čtyřmi Fw 190. Svůj letoun pojmenoval po své manželce Dorothy Kolbe. Později letoun prošel úpravami, kdy dostal hřbetní kýlovou plochu a modrý vrchol SOP. Černá vrchní část motorového krytu je pozůstatek starého markingu, který obepínal dokola celý kryt.

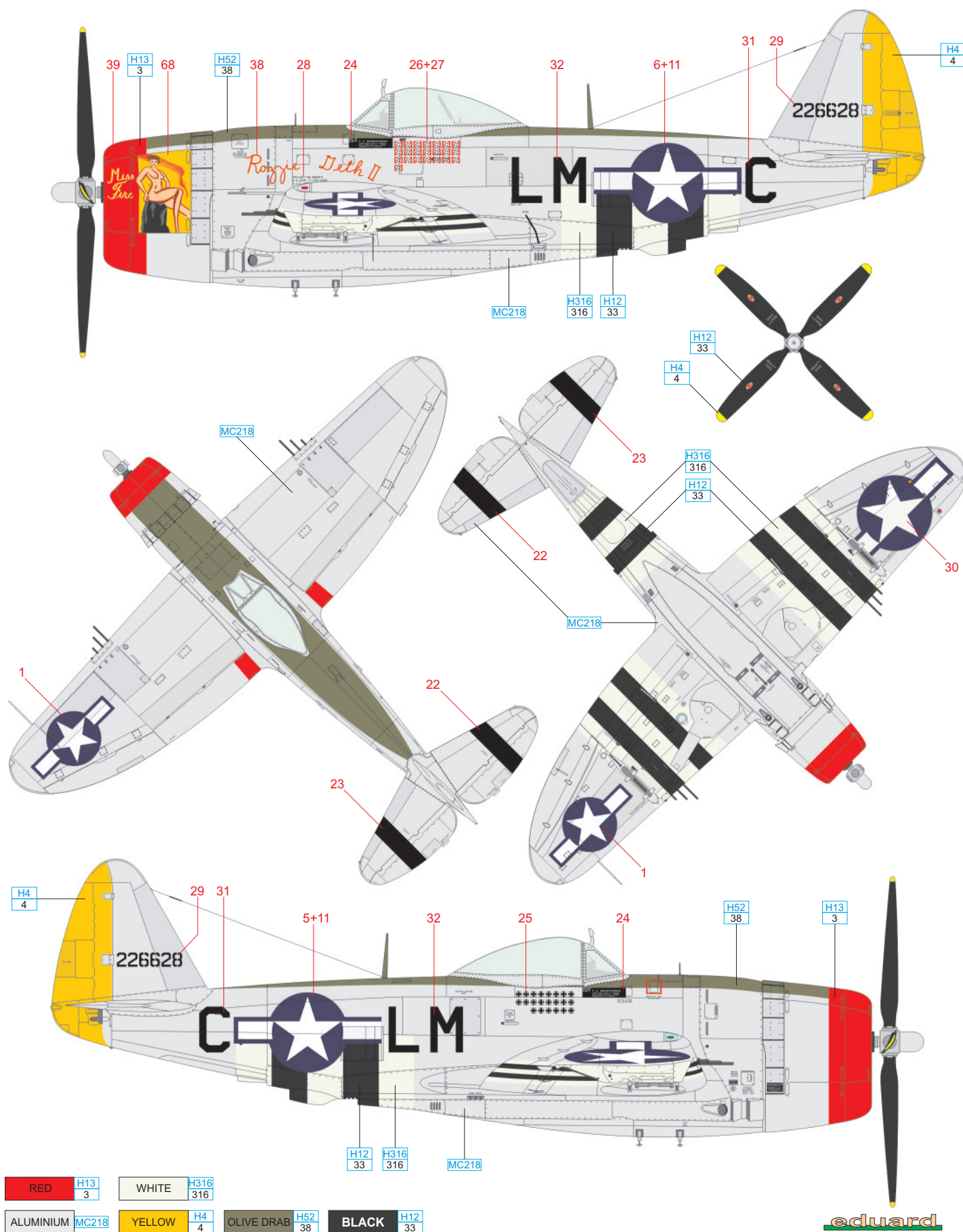

ALUMINIUM MC218 YELLOW H4 4 OLIVE DRAB H52 38 BLACK H12 33

eduard

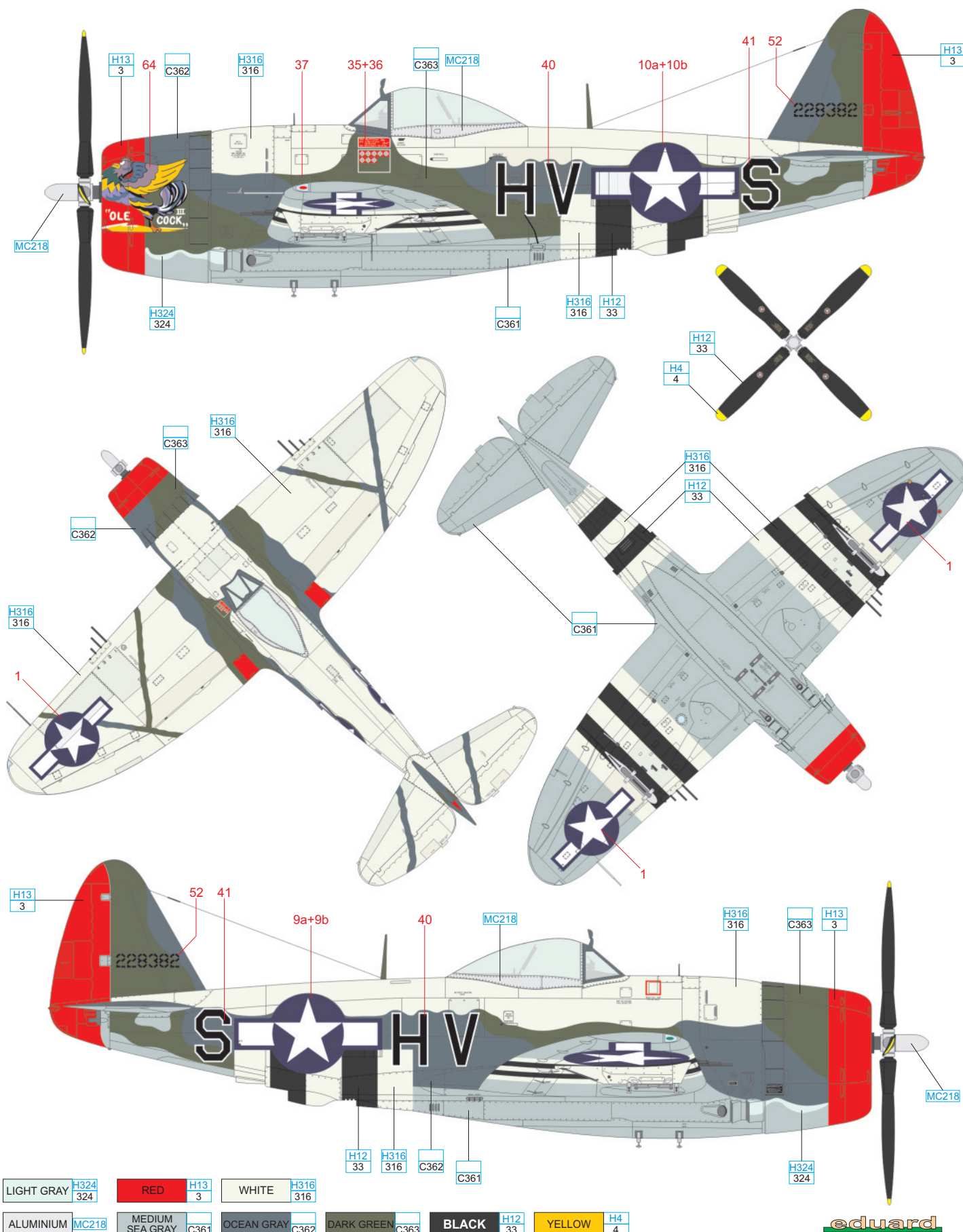
B P-47D-25-RE, Capt. Fred J. Christensen, 62th FS, 56th FG, základna Boxted, léto 1944

Fred Christensen se stal příslušníkem 56th Fighter Group 26. srpna 1943. Svůj první sestřel dosáhl o tři měsíce později, když poblíž německého Papenburgu zničil Bf 110. Jeho celkové válečné skóre čítá 21,5 sestřelu. Na tomto stroji, pojmenovaném po Christensenově přítelkyni z předválečných universitních studií Rosamand Gethro, sestřelil dva letouny – Bf 109 dne 27. června 1944 a Fw 190 dne 5. července 1944. V poválečných letech působil v Air National Guard a na zasloužený odpočinek odešel v hodnosti plukovníka. Příslušnost letounu k 62nd Fighter Squadron symbolizovala žlutá směřovka. Červenou příď nosily všechny letouny 56th FG.

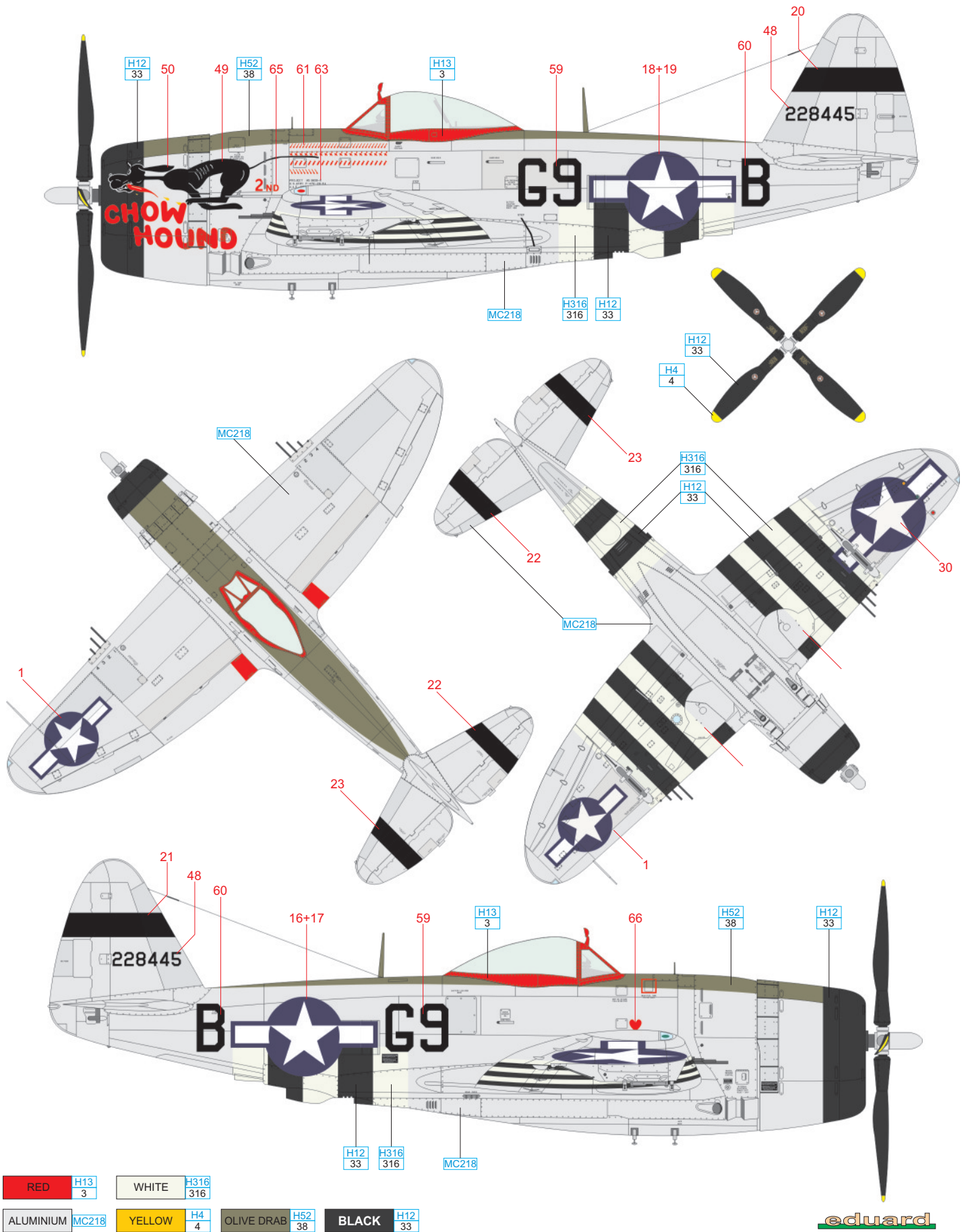
C P-47D-26-RA, Maj. Donavon Smith, velitel 61st FS, 56th FG, základna Boxted, začátek roku 1945

Smithův osobní letoun pojmenovaný Ole Cock III nesl, stejně jako řada dalších Thunderboltů 56th Fighter Group, kamuflážní nátěr. O barvách se vedou spory, s velkou pravděpodobností byly použity britské odstíny Dark Green, Ocean Gray a Medium Sea Gray. Na počátku roku 1945 dostal tento letoun na horní plochy nátěr bílou barvou. Červená směřovka označovala letouny 61st FS. Maj. Donavon Smith velel 61st Fighter Squadron od 26. září 1944 do 10. ledna 1945. Dosáhl celkem 7,5 jistých a jednoho pravděpodobného sestřelu a tři nepřátelská letadla má přiznána poškozená. Po válce zůstal v ozbrojených silách, na sklonku své kariéry působil jako velitel 6th Tactical Air Force.

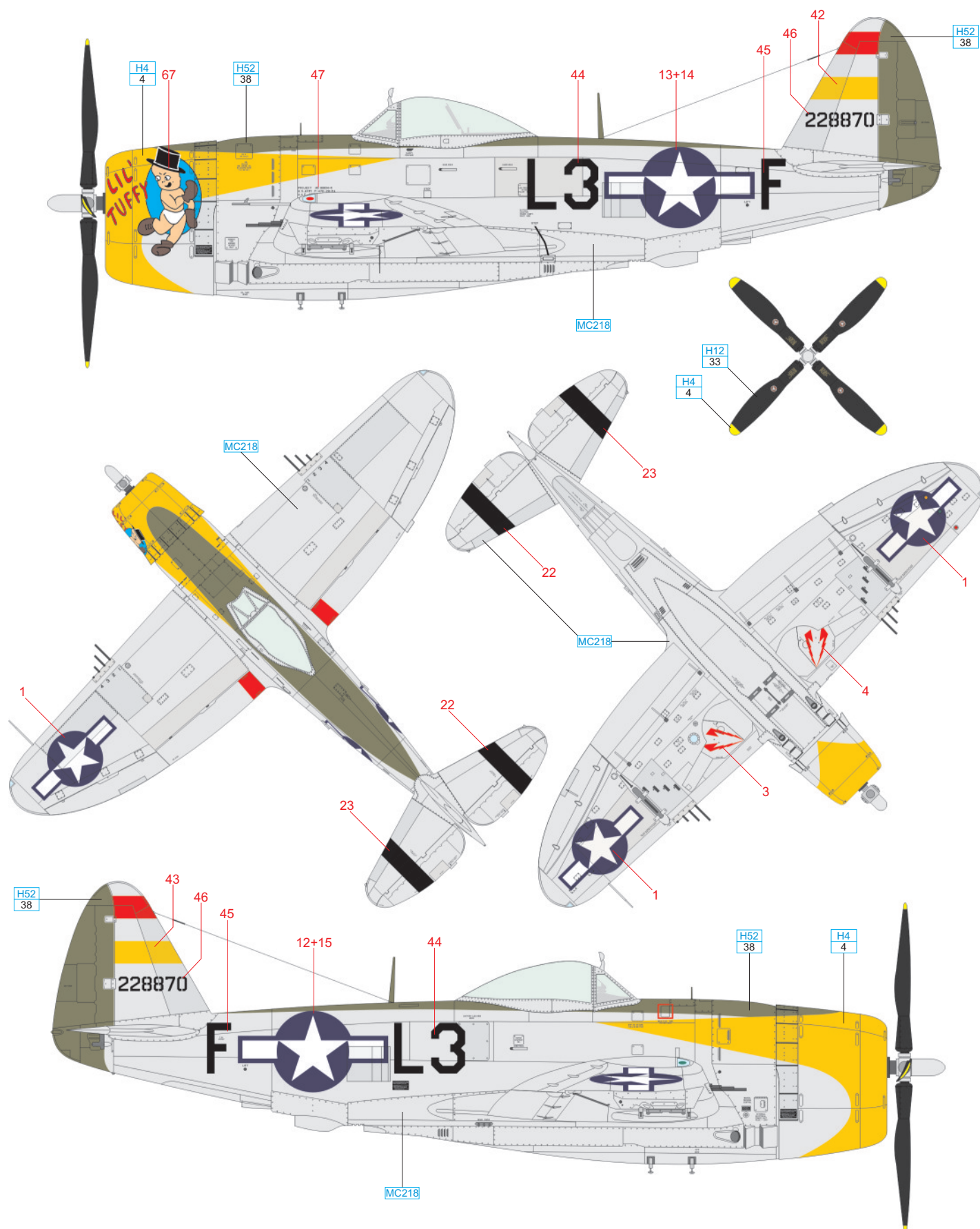
D P-47D-28-RA, Capt. Robert Blackburn, 509th FS, 405th FG, letiště Saint-Dizier, Francie, 1944

Chow Hound 2nd, v jehož kokpitu létal, Capt. Robert Blackburn bývá zobrazován ve dvou podobách. S černou a červenou přídílí. Stroj nese na spodní straně křídla a trupu invazní pruhy. Černé pruhy na ocasních plochách nosila většina Thunderboltů, jednalo se prvek rychlé identifikace, který měl P-47 odlišit od vzhledově zaměnitelného Fw 190. Robert Blackburn tento letoun vyměnil za P-47D-30-RA, pojmenovaný Chowhound III. V jeho kokpitu zahynul 26. března 1945, když zaútočil na letiště Dortmund - Brackel. Prolétl troskami právě zničeného Ju 88, což poškodilo jeho letoun natolik, že se rozhodl vyskočit. Od toho okamžiku jej nikdo neviděl.

E P-47D-28-RA, Lt. Harold Cox, 512rd FS, 406th FG, letiště Y-29 – Asch, Belgie, únor – březen 1945

Výrazné žluté doplňky zdobily přídě Thunderboltů 512th Fighter Squadron, organizačně podléhající 406th Fighter Group. Markingem celé Group pak byly tři barevné pruhy na svislé ocasní ploše. Za pilota tohoto letounu je považován 2ndLt. Harold D. Cox. Tento pilot má uznány dva sestřely z 22. a 28. února 1945.

STENCIL VARIANTS

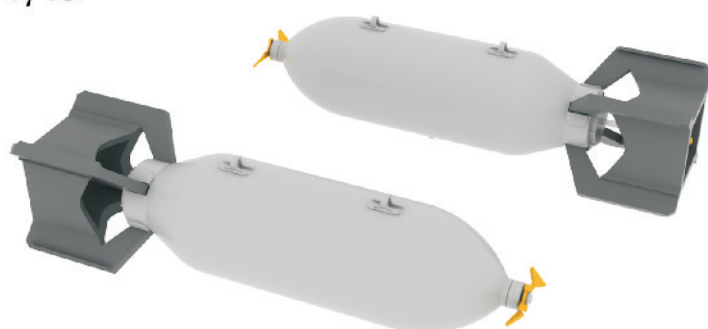

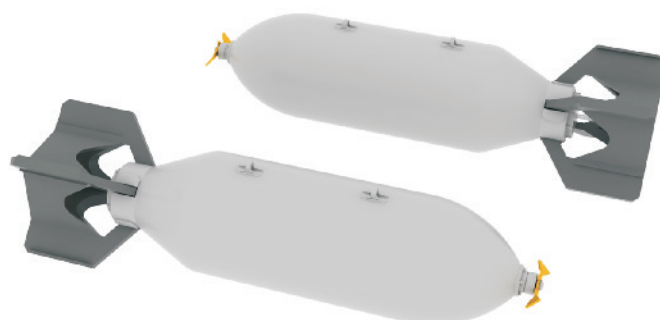
648061
HVAR rockets
1/48

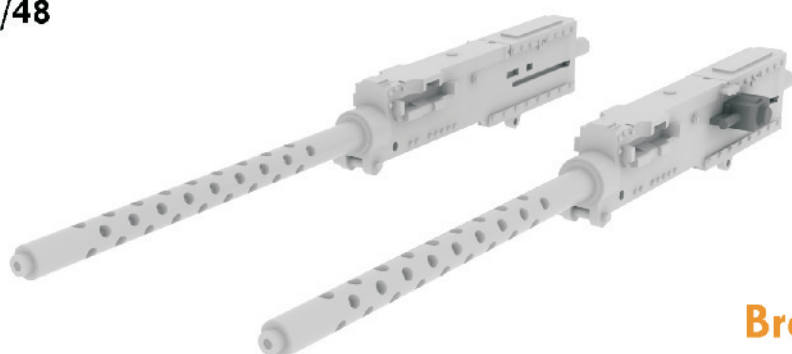
648086
US 250lb bombs (2 pcs)
1/48

648081
US 500lb bombs (2 pcs)
1/48

648077
Browning M-2 guns (2pcs)
1/48

648075
Browning M-2 guns (6pcs)
1/48

